Р Е Ш Е Н И Е
№ 41409

гр. София, 24.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 2 състав,** в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6494** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. К. М. с ЕГН [ЕГН] , чрез адв. М. М. от САК срещу Заповед за налагане на ПАМ № 26-4332-002407/14.05.2026г ,издадена от М. Н. – полицейски инспектор при СДВР отдел ПП .

С оспорената заповед на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. з) гг) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал .3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

Недоволен от същата е останал жалбоподателя , който я обжалва в срок и моли да бъде отменена като материално и процесуално незаконосъобразна,както и нецелесъобразна. Излагат се подробни доводи в жалбата за това и се претендират разноски.Тези аргументи се поддържат и в писмени бележки ,представени в последното съдебно заседание от проц.представител на жалбоподателя.

Ответника не се явява ,представлява се в съд.заседание от юриск.К.,която оспорва жалбата. С писмени бележки от 21.09.2026г се изразява становище по същество , за неоснователност на жалбата подадена от В. К. М. срещу Заповед за налагане на ПАМ № 26-4332-002407/14.05.2026г , издадена от М. Н. –полицейски инспектор при СДВР отдел ПП.Претендира се юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна

административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца - 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;
Заповедта е връчена на 18.05.2026 г.,а жалбата срещу нея е подадена на 28.05.2026г т.е в срока по чл.149 от АПК и е допустима за разглеждане по същество. По същество,жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:
При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.
Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-12686/14.10.2025 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР от отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.
Видно от Заповед № 513з-3065 /17.03.2026г на директора на СДВР -инспектор М. Г. Н. е пренадначен на длъжност полицейски инспектор V степен в 01 група „АНД“ на 03 сектор в отдел ПП при СДВР .
Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност, а възражението на жалбоподателя за липса на компетентност на издателя на акта се явява неоснователно. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ.
В мотивите на заповедта е посочено, че на 13.05.2026 г. около 04.20 ч. в [населено място], по бул. Цв. Л. с посока на движение от ул.М. Н. към бул. К. П. управлява лек автомобил марка Ф. Голф 1.8 И Синхро с рег. [рег.номер на МПС] ,лична собственост и при проверка срещу № 81 е установено, че водачът управлява МПС със служебно прекратена регистрация на 05.05.2026 г.,по чл.143 ал.10 от ЗДвП поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Следователно същата е мотивирана в достатъчна степен,по разбираем начин, като са налице юридическите факти, обуславящи издаването на заповедта.
Към преписката е приложен АУАН серия GA № 5545551 / 13.05.2026г , където е посочено единствено ,че управляваното от жалбоподатея МПС не е регистрирано по надлежния ред ,с което бил нарушен чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП . Със оспорената пред съда ЗПАМ се дописва фактическата обстановка , при което се посочва друга нарушена правна норма , а именно чл.143 ал.10 от ЗДвП т.е неизпълнение на задължението да се сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ респ. последващата служебна дерегистрация на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Независимо от това , следва да се приеме че е спазено изискването на чл.22 от ЗАНН.
Съдът намира ,че оспорената заповед е непропорционална и несъответна на целта на закона, тъй като още на същия ден 13.05.2026г ,жалбоподателя е сключил застраховка ГО респ. регистрацията на л.а е била възстановена служебно – стр.15 от делото.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. З)ГГ от ЗДвП, е форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на нарушенията. От друга страна обаче, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложената ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Още повече ,че при реализиране на административно наказателната отговорност с АУАН серия GA № 5545551 / 13.05.2026г освен отнемане на СУМПС ,са свалени регистрационните номера на автомобила и е отнето СРМПС , с което мярката добива недопустими санкционни размери , които значителна надвишават защитимия от закона обществен интерес.

Процесното нарушение е било незабавно отстранено и регистрацията на автомобила е възстановена ex lege, съгласно нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, поради сключената валидна застраховка „Гражданска отговорност“, както беше посочено. След като това е така, напълно безпредметно е отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати.

При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ би изпълнила иманентно присъщите за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции. Продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално би било наложено за констатираното нарушение по чл. 175, ал. 1 или 3 ЗДвП, какъвто характер мярката не би следвало да има.

Горното мотивира съдът да приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и е дължима отмяната ѝ.

При този изход от процеса ответника ще следва да заплати на проц.представител на жалбоподателя- адв. М. М. от САК адв.възнаграждение в размер на 120 евро ,определени от съда за осъществена безплатна правна помощ на жалбоподателя , съгл. чл.38 ал.1 т.2 от ЗА

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на ПАМ № 26-4332-002407/14.05.2026г ,издадена от М. Н. – полицейски инспектор при СДВР отдел ПП,с която на В. К. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к Д. бл.269 ет.1 ап.3 е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. з) гг) от ЗДвП и е отнето временно свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца .

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв.М. М. от САК сумата 120 евро ,адвокатско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: